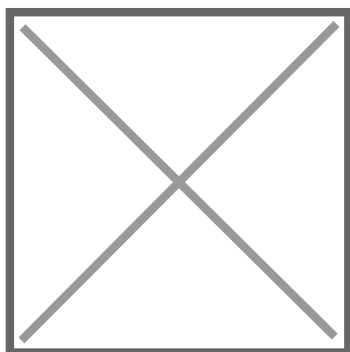

Corylus ×columnoides 'Melchior'

Wysokość	6 – 8 m
Szerokość	4-6m
Korona	broad avoid to broad pyramidal
Kora i gałęzie	branches grey-brown, bark with cork, flaking, grey-brown
Liście	broad obovate, 8-12 cm, dark green
Kolor jesienny	żółty
Kwiaty	catkins yellow-green, about 12 cm, ? flowers purplish-red, inconspicuous, February-March
Owoce	edible nut
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	places little demands
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi suche podłoże
Wymagania stanowiskowe	Nie toleruje utwardzonej nawierzchni
odporność na mróz	5b (-26,0 do -23,4 °C)
Odporność na wiatr	very good
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr
Drzewo wybierane przez faunę	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr, drzewa miododajne dla pszczół
Shape	drzewo wielopniowem

Średniej wielkości odmiana 'Melchior' tworzy drzewo o regularnie ukształtowanej, szeroko piramidalnej do szeroko jajowatej koronie. Wysokość około 6-8 m. Gałązki są szarobrązowe i po kilku latach lekko się łuszczą. Starsza kora jest pokryta korkiem i również się łuszczy. Szerokie, odwrócone, jajowate liście są purpurowoczerwone, gdy się rozwijają, a latem stają się ciemnozielone, czasem z lekko purpurowym odcieniem. Jeszcze przed pojawieniem się liści pojawiają się wdzięcznie opadające męskie kotki. Kwiaty żeńskie są małe i niepozorne. Mogą one przekształcić się w skupiska jadalnych orzechów (laskowych).

Każdy orzech jest zamknięty w osłonce z silnie frędzlowanych i naciętych przylistków, tworząc atrakcyjną i kapryśną całość. Corylus ×columnoides to hybryda powstała ze skrzyżowania Corylus avellana i C. colurna. Drzewo ma większość cech C. colurna, na przykład ma kształt drzewa, korek na korze, a kiście owoców są również kapryśne. Jest to mało wymagające, ciepłolubne drzewo, preferujące gleby wapienne. Ze względu na swój regularny kształt doskonale nadaje się jako drzewo alejowe.